

światło

MIESIĘCZNIK PARAFII RZYMSKO - KATOLICKIEJ w Brzostku
NR1. 9 LUTY 1997 R. DODATEK DO TYGODNIKA RODZIN KATOLICKICH „ŹRÓDŁO”

„Gromniczna”

Drugiego lutego przyjdziemy do świątyni ze świecą zwaną „gromnicą” do święcenia. Ze słownika etymologicznego j. polskiego Brucknera czytamy: zwrot „gromnica” pochodzi od grom i łączy się w kulturze katolickiej ze świętem Oczyszczenia Najświętszej Marii Panny. W polskiej tradycji ludowej dużo uwagi poświęcaliśmy gromnicy. To właśnie tę świecę ustawia się w oknie podczas burz z piorunami, ulewnych deszczy z gradem w lecie, czy też podczas innych kataklizmów. Nasza wiara, że ta świeca „odgoni” od nas złą aurę trwa poprzez pokolenia. To przecież na łożu śmierci do ręki umierającego wkładamy gromnicę symbol Matki Bożej, którą jest prawdziwą drogą do naszego Boga Ojca. Dlatego też święcimy gromnicę w Gromniczną, z szacunkiem i miłością przechowujemy ją w domu, bo Ona ma nam przynieść szczęście. Nawet przysłowie „Na Gromniczną z dachu ciecze to się zima długo wlecze” mówi, że z tą datą i obrzędem nasi przodkowie wiązali przyszłość.

Spójrz, tam gwiazda lśni, mówi nam gdzie iść...”

Boże Narodzenie jest świętem chrześcijańskim. Większość ludzi w Polsce zarówno wierzących jak i niewierzących obchodzi to święto, gdyż jest ono symbolem zgody i wzajemnej życzliwości. Jest to okres najbogatszy w różnego rodzaju obrzędy ludowe, zwyczaje i tradycje, które są zwykle wesołe, pogodne, a nawet huczne.

By kultywować polskie tradycje zespół teatralny przy Szkole Podstawowej w Brzostku przygotował i wystawił na scenie w Domu Kultury w Brzostku „Misterium Bożonarodzeniowe” w IV aktach: akt I - Droga do Betlejem, II - Wieczór w górach, III - W pałacu Heroda, IV - Stajenka w Betlejem. Całość Misterium w reżyserii p. J. Batyckiej i p. W. Łazowej.

Widowisko to pobudziło dzieci do aktywności twórczej w obchodach uroczystości kościelnych i służyło rozwijaniu umiejętności w zakresie prawidłowego przekazu treści utworów poetyckich i pieśni.

W poszczególne role wcieliili się:

Maryja -	Maria Rączka
Józef -	Mirosław Fiołek
Pasterze -	Bartosz Stokłosa
	Karol Krzyszczyk
	Piotr Gotfryd
	Łukasz Pasisz
Dziewczyny (góralki) -	Monika Płaziak
	Joanna Król
	Jolanta Kaczka
Biedronka -	Agnieszka Zajac
Babcia -	Barbara Misielak
Herod -	Rafał Nowak
Dworzanie -	Arkadiusz Młyniec
	Marcin Sieńkowski
Diabeł -	Wiktor Wypiór
Śmierć -	Lidia Czech
Anioły -	Sabina Kumiega
	Monika Gwizdź
	Agata Zięba
	Anna Solarz
Trzej Królowie -	Tomasz Potrzeba
	Dawid Szczur
	Krzysztof Łacki
Pielgrzym -	Grzegorz Kłęk
Gwiazdorzy -	Agnieszka Wnuk
	Kinga Kutyna

śpiew kolęd i pastorałek:

Paulina Łącka
Barbara Misielak
Klaudia Nawracaj
Sławomir Cisoń

duet na trąbkach - Nateusz Wesołowski
Michał Wesołowski

obsługa techniczna - Piotr Płaziak
Łukasz Szczur

Śpiewającym aktorom akompaniował p. J. Łącki.

Wydarzeniu temu patronowała Dyrekcja Szkoły Podstawowej w Brzostku oraz Ks. Proboszcz naszej parafii.

Przedstawiane „Misterium Bożonarodzeniowe” to niewątpliwie znaczące wydarzenie artystyczne w brzosteckiej parafii. O tym świadczy chociażby wypełniona po brzegi sala widowiskowa, duży aplauz publiczności, a w szczególności radość i zachwyt najmłodszych widzów.

Nie docierają do nas żadne profesjonalne teatry, panuje ogólnie marazm kulturalny w regionie. Tym większa chwała i podziękowania za ogrom pracy włożonej w przygotowanie wieloaktowego przedstawienia z pełną scenografią, choreografią i rozbudowaną warstwą muzyczną. Oglądając to przedstawienie pamiętajmy, że to efekt wielogodzinnej pracy dzieci, nauczycieli prowadzących, rodziców i wielu innych osób.

Redakcja życzy Zespołowi teatralnemu dużo radości i zadowolenia z artystycznej działalności oraz wielu, wielu gromkich braw!

FERIE ZIMOWE

25 stycznia rozpoczęły się ferie zimowe i trwać będą przez 16 dni. Niewiele dzieci z naszej parafii wyjechało na jakiś zorganizowany wypoczynek. W zasadzie ten czas wolny od zajęć szkolnych większość dzieci spędza w domu i to zwykle dosłownie, zwłaszcza gdy zima „mrozi” i nie można wyjść na sanki lub narty. O przeziębienie również nie jest wówczas trudno. Dlatego często te zimowe ferie są okresem wielkiej nudy, nieróbstwa i zniechęcenia. Nierzadko bowiem telewizor i video to główna forma spędzania wolnego czasu. Wielogodzinne ślęczenie przed ekranem i oglądanie „wszystkiego co leci” przez młodzież szkolną to niestety nie jest rzadkość. Mało tego, dzieci korzystając z nieobecności rodziców sięgają po nieodpowiednie kasety video.

Co robić?! Jak właściwie zorganizować ten czas?!

Przede wszystkim należy wyjść z założenia, że ferie zimowe to jedynie odpoczynek od szkolnych zajęć lekcyjnych. Od codziennych obowiązków religijnych, domowych, samokształceniowych odpoczynku nie ma!!!

Mało tego - ferie to czas nadrobienia zaległości w tych obowiązkach i rozwoju własnych zainteresowań!!!

Dlatego w czasie ferii, gdy mamy sporo czasu:

- więcej pomagamy rodzicom,
- więcej się modlimy i częściej uczestniczymy w dni powszednie we Mszy Świętej,
- więcej czytamy książek i czasopism religijnych, lektur szkolnych,
- rozwijamy własne zainteresowania - swoje hobby
- wnikliwiej pracujemy nad sobą, tak aby nie ulegać pokusom zanedbania i lenistwa,
- tak planujemy swój dzień, aby zrobić coś pożytecznego,
- gdy warunki pogodowe i zdrowotne są właściwe spędzamy czas na zabawach i sportach zimowych.

Symbolika chrześcijańska - POPIÓŁ

W tym roku już 12 lutego rozpoczyna się okres Wielkiego Postu tradycyjnie Środą Popielcową. Dzień ten zdominowany jest surową symboliką posypywania głów popiołem i słowami: „Pamiętaj, człowieku, że prochem jesteś i w proch się obrócisz”.

Jaka jest wymowa tego symbolu? Czy Kościół chce niejako straszyć wiernych?

Posypywanie głów, ciał popiołem i ziemią to odwieczny zwyczaj wyrażania bólu i żalu. W chrześcijaństwie natomiast to nie tylko zewnętrzna oznaka pokuty, to przede wszystkim wola odrzucenia grzechu i powrotu do Boga przez pokutę i żal za grzechy. Człowiek powracający do Boga odzyskuje życie i nieśmiertelność dziecka Bożego.

Dlatego popiół jest także symbolem oczyszczenia i zmarłychwstania.

Ogień bowiem oczyszcza, popiół jest więc materią oczyszczoną przez ogień z wszystkiego co cielesne i nieczyste.

Pokutujący człowiek, który wyznaje swoje grzechy i pogodzony z Bogiem, rozpoczyna nowe życie. Popiół j. st więc również czymś pierwszym - niejako początkowym stopniem wiodącym do wieczności, nieprzemijalności.

W czasach średniowiecznych, a także w zakonach reguły cysterskiej, umierającym posypywano głowy lub sienniki popiołem. W ten sposób polecano miłosierdziu Bożemu cielesną śmiertelność swoją i grzech, będący śmiercią duchową, po to

aby dusza mogła powstać na nowo -jak feniks z popiołu.

Dziś Kościół oczekuje od każdego chrześcijanina, aby przez czterdzieści dni przed Wielkanocą zobowiązał się do pokuty. Atmosfera Środy Popielcowej jest ku temu wyjątkową okazją. W to wpisana jest symbolika popiołu - czyli z jednej strony bardzo czytelna przemijalność i śmierć, a z drugiej strony oczyszczenie i zmartwychwstanie czyli odzyskanie życia w Bogu i nieśmiertelność.

Dlatego kiedy pochylimy głowy do posypania popiołem niekoniecznie musimy się przerażać wizją końca naszego ziemskiego żywota. Bo przecież popiół to również symbol rozpoczęcia nowego życia.

oprac. W.T.

Refleksje nad książką Abp. Ignacego Tokarczuka „Kazania pod specjalnym nadzorem”

Bogumiła.

„... Boże wśród dóbr twych,
dobro najwyższe
daj nam dobrą wolę... „
Z. Krasieński „Pieśń”

Niecodziennym wydarzeniem w naszej parafii był przyjazd p. prof. L. Żbikowskiej, pracownika naukowego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie z prezentacją najnowszej książki Abp. I. Tokarczuka pt. „Kazania pod specjalnym nadzorem”. Już sam tytuł budzi u czytelnika jakąś ciekawość i niepokój. Jaki „nadzór” ponad Bożym mógł dotyczyć Pasterza dusz ludzkich diecezji przemyskiej? Łatwo to odgadnąć znając niezwykle i bardzo pouczającą biografię Ks. Arcybiskupa, świętego następcy ks. Piotra Skargi, kapłana i biskupa, który wie jakie jest miejsce Kościoła w dzisiejszym zateizowanym społeczeństwie. Za swoją świętą, ofiarną postawę żarliwego Syna Kościoła katolickiego, patriotyzm i odwagę był przez długie lata szykanowany i represjonowany. Władze PRL-u oskarżały Ks. Arcybiskupa o działalność antypaństwową, a przecież to właśnie On w trosce o naród i jego moralność nawoływał do karnej modlitwy, do mobilizowania sił duchowych przez społeczeństwo, gdyż widział zagrożenie dla Kościoła i człowieka wynikające z ateistycznej ideologii. Książka Arcybiskupa precyzuje jasno wizję Kościoła opartą na Prawdzie w kazaniu wygłoszonym w Przemyślu 11 .IV. 1993 r. mówi: „Musimy być wierni Ewangelii. W ten sposób najlepiej służyć narodowi. Wszyscy członkowie Kościoła, zwłaszcza świeccy, mają zadanie angażować się we wszystkie te przedsięwzięcia, dzięki którym życie społeczne stanie na właściwym poziomie”.

Usłudni donosiciele tamtych czasów przesyłali raporty, stenogramy kazań, informacje o rzekomo wrogiej działalności ks. abpa wobec państwa, nadsyłane były z różnych stron Polski, gdzie tylko był i głosił słowo boże. Tymczasem naczelną dewizą życia abp. I. Tokarczuka było służyć Bogu i Ojczyźnie, w której panuje ład moralny, sprawiedliwość, a rządzący tego kraju będą bronić najwyższych wartości np. życia ludzkiego i w dzisiejszych czasach jest widzimy obserwując prace Sejmu na rzecz obrony życia poczętego.

Arcybiskup Ignacy Tokarczuk kieruje się nauką Chrystusa i za nim wypowiada słowa: „dwóm panom nie da się służyć”. Bardzo często w swoich kazaniach mówił co to jest ojczyzna, sądzę, że najpełniej wypowiedział swoje myśli na ten temat 1.XI. 1990 r. w Tarnobrzegu mówiąc: „Ojczyznajest matką, matką najszerszym i najgłębszym znaczeniu... dlatego tę matkę ojczyznę trzeba kochać, trzebajaczuć, trzebajanosić w swoim sercu i trzeba naprawdę dla niej pracować i jej służyć”.

O wielkie roli rodziny i jej wkładzie w życie narodu mówił i pisał wiele, nawołując do walki z alkoholizmem, rozwiązłością i demoralizacją młodzieży. Widział Arcybiskup naczelnie miejsce Kościoła w życiu narodu, dlatego czynił wszelkie starania o budowę kościołów w diecezji przemyskiej i powstawało dużo świątyń i kaplic. Nawoływał do powstawania organizacji duszpasterskich. Widział u ludzi należących do wspólnot duszpasterskich potencjał intelektualny i religijny, który należy wykorzystywać do duszpasterstwa świeckiego. Odwoływał się do dobrej woli człowieka, która zbliża ludzi do siebie i do Boga.

Myślę, że w te długie wieczory książka Arcybiskupa opatrzone rzeczowym wstępem p. prof. L. Żbikowskiej będzie wspaniałą lekturą pogłębiającą naszą wiarę, nadzieję.

Kronika parafialna

W Starym Roku, przed Bogiem Sędzią stanęły 53 osoby, w tym troje dzieci.

Na miejsce tych, którzy odeszli, przyszli inni, rozpoczynając swoją pielgrzymkę życia. Urodziło się i chrzest przyjęło 84 dzieci.

Pokolenie nowych ludzi przedłuży pobłogosławionych 19 par małżeńskich (w 1995 r. - 46 par).

W Starym Roku 1996 przeprowadzono przy kościele następujące prace:

- przeprowadzono konserwację dachu,
- założono dubeltowe okna,
- odnowiono elewację,
- na bocznych nawach założono więźbę dachową i pokryto taśmą miedzianą,
- odnowiono mur przykościelny, z nałożeniem nowej dachówki,
- w nawach bocznych założono stolarkę drzwiową i okienną, założono także ogrzewanie posadzkowe z podłączeniem kablowym na słupie,
- kościół wzbogacił się nowąradiofonizacją.

Łącznie koszty bez robocizny wyniosły 92.625,00 zł

Równocześnie trwały prace budowlane przy Kaplicy w Bukowej. Odliczając deszczowy wrzesień Bukowianie w ciągu 5 miesięcy zamknęli stan surowy Kaplicy.

Koszty materiałów budowlanych wyniosły 87.660,00 zł.

Za wszystko „Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu”, a ludziom ofiarnym i pracowitym, błogosław Boże Dziecię.

KALENDARIUM LITURGICZNE

2. II

Święto ofiarowania Pańskiego

Modlitwa dnia: Wszchemogący, wieczny Boże. Twój Jednorodzony Syn, który przyjął nasze ludzkie ciało, został w dniu dzisiejszym przedstawiony w świątyni; pokornie Cię błagamy, spraw, abyśmy mogli stanąć przed Tobą z czystymi sercami. Amen.

5. II

Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy, patronki pielęgniarek. Została umęczona w Katanii (Włochy) w roku 251 podczas prześladowania za cesarza Decjusza.

Modlitwa dnia: Panie Boże, św. Agata zawsze podobała się Tobie dzięki swej czystości i przez swoje męczeństwo. Niech za jej wstawiennictwem otrzymamy miłosierne przebaczenie naszych grzechów. Amen.

6. II

Wspomnienie św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników (1597). Zginęli czterdzieści pięć lat po nawróceniu na katolicyzm prawie całej Japonii, byli wśród nich: jezuita, franciszkanin oraz świecący, żołnierz, lekarz i ministrant.

Modlitwa dnia: Boże, mocy wszystkich świętych. Ty po męczeństwie na krzyżu wezwałeś do życia wiecznego świętych męczenników, Pawła Miki i jego Towarzyszy; spraw za ich wstawiennictwem, abyśmy aż do śmierci mężnie trwali w wierze, którą wyznajemy. Amen.

10. II

Wspomnienie św. Scholastyki (V/VI w.), dziewicy. Była siostrą św. Benedykta, założyła opodal Monte Cassino żeński klasztor mniszek.

Modlitwa dnia: Obchodząc wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy, prosimy Cię, Boże; abyśmy zajej przykładem służyli Tobie z wierną miłością i osiągnęli szczęście przebywania z Tobą. Amen.

11. II

Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. W tym dniu w roku 1858 Matka Boża ukazała się po raz pierwszy skromnej Bernadecie w Lourdes. Jest to także Światowy Dzień Chorych.

Modlitwa dnia: Miłosierny Boże, przyjdź z pomocą naszej słabości i spraw, abyśmy za wstawiennictwem Niepokalanej Rodzicielki Twojego Syna, której pamiątkę obchodzimy, dźwignęli się z naszych grzechów do nowego życia. Amen.

12. II

Środa Popielcowa

Modlitwa dnia: Panie, nasz Boże, daj nam przez święty post zacząć okres pokuty, aby nasze wyrzeczenia umocniły nas do walki ze złym duchem. Amen.

14. II

Wspomnienie św. Cyryla mnicha i Metodego biskupa (IX w.), patronów pojednania Kościołów Wschodniego i Zachodniego. Byli to bracia, z pochodzenia Grecy, ewangelizowali Słowian południowych.

Modlitwa dnia: Boże, Ty przez świętych braci, Cyryla i Metodego, doprowadziłeś narody słowiańskie do światła Ewangelii; otwórz nasze serca na zrozumienie Twojego słowa i uczyni z nas lud zjednoczony w wyznawaniu prawdziwej wiary. Amen.

23. II

Wspomnienie św. Polikarpa (II w.), biskupa i męczennika. Należał do uczniów św. Jana Ewangelisty, który uczynił go biskupem.

Modlitwa dnia: Boże, panie całego stworzenia, Ty przyjąłeś świętego Polikarpa, biskupa, do grona męczenników; za jego wstawiennictwem udziel nam łaski, abyśmy mogli pić z kielicha męki Chrystusa i zmartwychwstali do życia wiecznego. Amen.

oprac. W.N.